

INTERPRETACIJSKI CENTAR MARKO POLO – NOVA IZLOŽBENA ATRAKCIJA GRADA KORČULE I GRADSKOG MUZEJA KORČULA

IM 54, 2023.
TEMA BROJA
TOPIC OF THIS VOLUME

SANI SARDELIĆ □ Gradske muzeje Korčula, Korčula

„Počinje knjiga gospodina Marka Pola, građanina mletačkog. U njoj se govori o prilikama i zemljama svijeta, koje je Marko Polo istraživao dok je živio na ovome svijetu, o čemu će se pripovijedati u rečenoj knjizi.“
(Citat iz knjige *Milijun Marka Pola*)¹

Interpretacijski centar Marko Polo u Korčuli otvoren je nakon višegodišnjih arheoloških istraživanja i građevinske obnove gotičko-renesansnog kompleksa unutar osjetljivog tkiva korčulanske stare gradske jezgre. Interpretacijom se nastojala ostvariti cjelovitost kompleksne ideje vodilje – prikazati životopis iako srednjovjekovnoga, ali još uvijek globalno najpoznatijega svjetskog putnika te njegovo utjecajno putopisno djelo, uz naglasak na povezanosti s onodobnom Korčulom. O izdvojenom interpretacijskom postavu u Ulici Depolo 3 brigu vode Gradske muzeje Korčula i njegovi stručni djelatnici.

Jedinstveno zdanje osobite privlačnosti

Grad Korčula vlasnik je spomenutih nekretnina od 2004. godine, a na pravo provokupa tadašnje se Poglavarstvo Grada Korčule odlučilo uz dodatni poticaj županijske i državne vlasti te uz finansijsku potporu Turističke zajednice grada Korčule. Interpretacijski centar Marko Polo otvorili su 28. srpnja 2023., uoči Dana grada Korčule i proslave blagdana suzaštitnika grada sv. Todora, gradonačelnica Nika Silić Maroević i dožupan Dubrovačko-neštanske županije Joško Cebalo kao izaslanik ministricice kulture Nine Obuljen Koržinek.

Izgradnja i opremanje sufinancirani su projektima ukupne vrijednosti 769.947,08 eura, od čega su bespovratna sredstva iznosila 499.936,34 eura. Radovi na unutarnjem uređenju i opremanju postava sufinancirani su putem projekata Interreg Italija – Hrvatska: VALUE – EnVironmental And cultUralHeritage development, Program razvoja javne turističke infrastrukture u 2019. Ministarstva turizma i sporta te Program gradnje, re-

Fotografije u prilogu snimile su:
Dea Botica (1., 4., 16.)
Sani Sardelić (2., 3., 5.-15., 17.-31.)

sl.1. Pogled iz Ulice Depolo na obnovljeni gotičko-renesansni kompleks u kojemu je smješten Interpretacijski centar Marko Polo.

¹ Prema: Marco Polo, *Milion* (naslov originala: *Il Milione di Marco Polo*); preveo Borivoj Maksimović (Zagreb: Biblioteka putopisa, Mladost), 1954.

sl.2. Pogled na građevinski sklop iz vrta s maslinom – simbolom mira i prijateljstva, dar kineskog službenog izaslanstva iz 2012.

sl.3. Detalji obnovljenog gotičko - renesansnog kompleksa, danas Interpretacijskog centra Marko Polo.

sl.4. Vidikovac – Kula Marka Pola, pogled na korčulanski arhipelag.

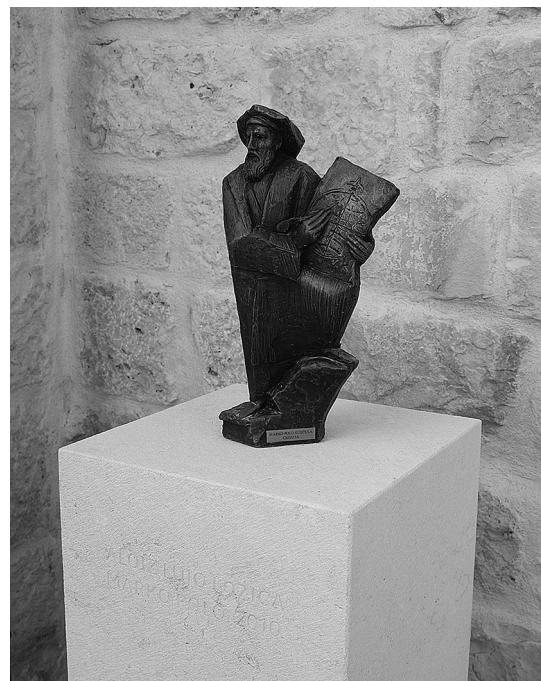
sl.5. Aloiz Lujo Lozica, Marko Polo, bronca, 2010.

² Podatci prema službenim stranicama Gradskog muzeja Korčula, <https://www.gradskimuzej-korcula.hr/en/dogadanja-novosti/dogadanja/otvoreni-marko-polo-centar.html> (pristupljeno 10. listopada 2023.).

³ Igor Fisković, *Konzervatorski elaborat „Kuća Marka Pola”*, Zagreb, srpanj 2014., rukopis, pismohrana Gradskog muzeja Korčula, str. 3.

⁴ Ravnateljicu Gradskog muzeja Mariju Hajdić, kustosice Sani Sardelić i Martu Kalebotu, muješku tehničarku Anu Petković Crljen te kustosa pripravnika Vicka Marelića.

Građevinska obnova kompleksa provedena je prema smjernicama konzervatorskog elaborata akademika Igora Fiskovića iz 2014. U uvodnim napomenama, opisujući zatećeno stanje, Igor Fisković navodi: „Ta arhitektura predstavlja višečlanu, zapuštenu i djelomično ruševnu skupinu zgrada, koje po glavnim komponentama i načinima kvalitetama pružaju znatne mogućnosti osobljavanja za novu namjenu. (...) U fokusu njihove osobite privlačnosti je jedinstveno zdanje: tzv. Kuća Marka Pola, koja je spletom povijesne zbilje i novije predaje postala po tome magnetizmu vrlo iskoristiva.”³

Ivo Vojnović izradio je idejni i glavni projekt rekonstrukcije, a unutarnje arhitektonsko uređenje i izložbeni postav djelo je Arhitektonske radionice centar d.o.o. iz Splita, odnosno projektantice i autorice Petre Ivanišević Brzulja i Martine Jelić te suradnica na projektu Anite Brajković. Dizajn, vizualni identitet i logo *Interpretacijskog centra Marko Polo* potpisuje Tonka Lujanac, a uz stručne djelatnike Gradskog muzeja Korčula⁴ na projektu su radili i brojni vanjski suradnici, od kojih posebno izdvajamo Restauratorski obrt Mihovila Depola iz Korčule.

konstrukcije i opremanja kulturne infrastrukture u 2021. godini i Program gradnje, rekonstrukcije i opremanja kulturne infrastrukture u 2022. preko Ministarstva kulture i medija.²

sl.6. Dvorana prvog kata s izloženim ovlaštenim reprodukcijama rukopisne grafe i inkunabula.

sl.7.-8. Detalj stalnog postava Centra, reprodukcije iluminacija iz rukopisa Čuda svijeta (1410.- 1412.)

sl.9. Izložena rukopisna grada, Biblija Marka Pola i Čuda svijeta (reprodukcijs).

sl.10. Posjetitelji su iznimno zainteresirani za knjižnu gradu, te informacije o mjestima čuvanja izvornih rukopisa i inkunabula.

⁵ Ivo Padovan, Uvod s otvaranja znanstvenog skupa *Marco Polo i Istočni Jadran u 13. stoljeću*, ur. Ivo Padovan (Zagreb: Hrvatska akademija znanosti i umjetnosti), 1996.

⁶ „In other words: Europa – Youth visualises the International Marco Polo Centre on Korčula as becoming intercourse, understanding, and friendship between East and West, (...) The value of such a Centre will be enhanced by the fact that there is no other place in Europe or beyond attempting to fulfil such a role – the Marco Polo Centre on Korčula will be unique“ (James A. Gilman, *Marco Polo i Istočni Jadran u 13. stoljeću*, ur. Ivo Padovan, Zagreb: Hrvatska akademija znanosti i umjetnosti, 1996), 130.

⁷ Vladimir Depolo, „Podrijetlo obitelji Polo i njezine veze s Korčulom“, zbornik radova *Marco Polo i istočni Jadran u 13. stoljeću*, ur. Ivo Padovan (Zagreb: Hrvatska akademija znanosti i umjetnosti, 1996), 89-96.

⁸ Aljoša Milat, „Pomorska bitka između mletačke i genoveške flote kod Korčule 7. rujna 1298. godine“, zbornik radova *Marco Polo i Istočni Jadran u 13. stoljeću*, ur. Ivo Padovan (Zagreb: Hrvatska akademija znanosti i umjetnosti, 1996), 109-114.

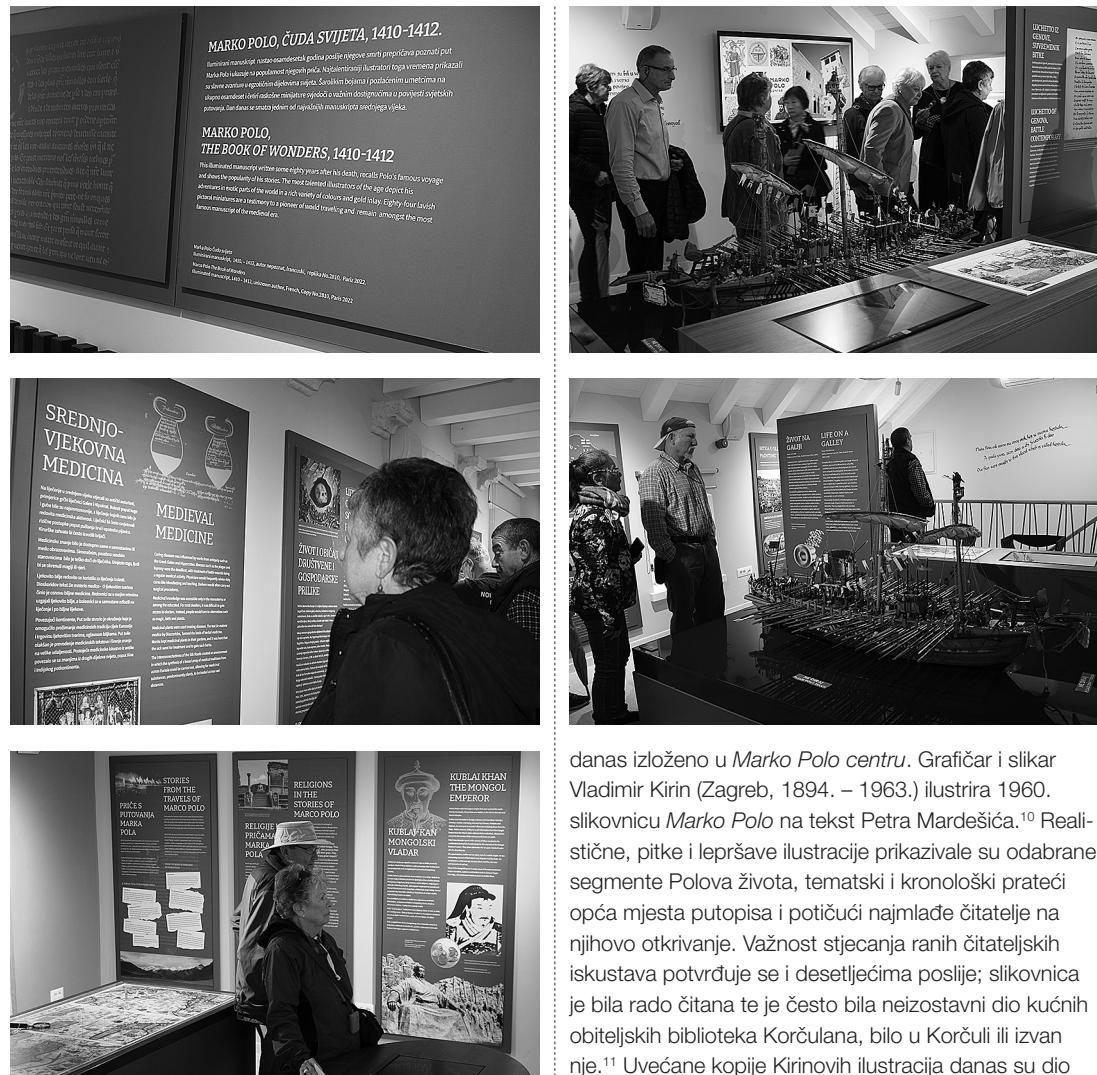
⁹ Lovorka Čoralić, „Marco Polo i istočni Jadran“, *Radovi Zavoda za povijesne znanosti HAZU u Zadru*, br. 39 (1997): 293-295. <https://hrcak.srce.hr/270261>

Sredinom 1990-ih godina realizaciju *Interpretacijskog centra Marco Polo* potaknuli su Vladimir Depolo, Živan Filippi, Aljoša Milat te tadašnji predstavnici Turističke zajednice grada Korčule Mihajlo Grgić i Stanka Kraljević, pri čemu je osobitu važnost imao znanstveni skup *Marco Polo i istočni Jadran u 13. stoljeću*, održan s određenim političkim kontekstom pod pokroviteljstvom Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti u Korčuli 1995. Sudionici skupa – Michael Henss, Ivo Padovan, Tomislav Raukar, Ivo Dragičević, Milko Brković, Igor Fisković, Ivica Prlender, Gerhard Ledić, Marko Sapunar, Vladimir Depolo, Živan Filippi, Berislav Kalogjera, Antun Radonić, Anton Simoneti, Aljoša Milat i James A. Gilman, krenuvši sa svojih izvornih znanstvenih i stručnih polazišta iz različitih očišta i disciplina, prigodno su se ujedinili pod zajedničkim nazivnikom *markopolisti*, bez namjere dokazivanja korčulanskog podrijetla Marka Pola, što u *Uvodnoj riječi* ističe Ivo Padovan, tada potpredsjednik HAZU-a i predsjednik počasnog odbora skupa: „Temeljna zadaća ovog našeg skupa nije dokazati da se Marco Polo rodio u Korčuli nego analizirati ono što se zbivalo na istočnoj obali Jadrana u doba Marka Pola u 13. stoljeću, gdje

su živjeli Hrvati, ali pretežno pod dominacijom Mletaka“⁵ (Padovan, 1996:10). Jedan od izravnih rezultata tog, u Republici Hrvatskoj dosad jedinoga znanstvenog skupa tematski posvećenog promišljanju ukupne kulturološke ostavštine Marka Pola bilo je osnivanje *Međunarodnog Marco Polo centra* i European Youth Initiatives 1997., udruge građana koja je kao svoj dugoročni cilj imala osnutak zaklade za unaprjeđenje kulturne razmjene i suradnje između Istoka i Zapada, s naglaskom na suradnji mladih. Korčula je trebala biti jedinstveno mjesto susreta, kako to izrijekom u svom tekstu u zborniku *Marco Polo i istočni Jadran u 13. stoljeću* navodi James A. Gilman⁶, jedan od sudionika skupa 1995. (Gilman, 1996:130). Korčulani Vladimir Depolo i Aljoša Milat, autori dvaju tekstova u navedenom zborniku, osobito su poticajno djelovali na oblikovanje postava novootvorenog *Marco Polo centra* te su pratili njegovu realizaciju sve do kraja svog života. Riječ je o njihovim dugogodišnjim istraživanjima o podrijetlu obitelji Polo i njezinim vezama s Korčulom⁷ te o pomorskoj bitci između Venecije i Genove 1298. godine.⁸

U osvrtu Lovorke Čoralić⁹ o zborniku radova spomenutog skupa ističe se kako su „radovi pisani iz pera niza hrvatskih i inozemnih proučavatelja raznorodnih društvenih znanosti te svojom koncepcijom i sadržajem pružaju dio odgovora na uvijek izazovna i nikada dorečena pitanja podrijetla i životopisa Marka Pola, ali i konkretnih političkih, kulturnih i vjerskih prilika u dalmatinskim komunama tijekom 13. stoljeća“ (Čoralić, 1997:293).

sl.11. Detajl interpretacijske legende o najznačajnijim komplikacijama Polovog putopisa.

sl.12. Interpretacijski panoi - vrijeme Marka Pola; približiti posjetiteljima povjesne okolnosti i svakodnevnicu 13. i 14. stoljeća, prvi kat postava.

sl.13. Putovanja, karte, daleki svjetovi - prvi kat interpretacijskog postava.

sl.14. Interpretacija pomorske bitke pod Korčulom iz 1298. u kojoj je zarobljen Marko Polo; treći kat postava.

sl.15. Život na galiji - treći kat postava; autor makete galije Tonči Gatti.

¹⁰ Petar Mardešić, *Marco Polo*, slikovnica s ilustracijama Vladimira Kirina (Zagreb: Naša djeca), 1960.

¹¹ Iskaz se temelji na terenskom istraživanju, Korčula, 2019.

¹² Marco Polo, *Milion*; naslov originala: *Il Milione di Marco Polo*, preveo Borivoj Maksimović (Zagreb: Mladost, Biblioteka putopisa), 1954.

¹³ Jakša Herceg, *Korčulanin Marco Polo – prvi evropski istraživač Dalekog istoka* (Split: Odbor za proslavu 700-godišnjice rođenja Marka Pola), 1954.

danas izloženo u *Marco Polo centru*. Grafičar i slikar Vladimir Kirin (Zagreb, 1894. – 1963.) ilustrira 1960. slikovnicu *Marco Polo* na tekst Petra Mardešića.¹⁰ Realistične, pitke i lepršave ilustracije prikazivale su odabrane segmente Polova života, tematski i kronološki prateći opća mjesta putopisa i potičući najmlađe čitatelje na njihovo otkrivanje. Važnost stjecanja ranih čitateljskih iskustava potvrđuje se i desetljećima poslije; slikovnica je bila rado čitana te je često bila neizostavni dio kućnih obiteljskih biblioteka Korčulana, bilo u Korčuli ili izvan nje.¹¹ Uvećane kopije Kirinovih ilustracija danas su dio postava *Interpretacijskog centra Marco Polo*. Biblioteka putopisa Izdavačke kuće Mladost Zagreb upravo se te, obljetničke 1954. godine odlučuje objaviti prijevod djela Borivoja Maksimovića s naslovom *Million*, s napomenom o naslovu originala: *Il Milione di Marco Polo*.¹²

Iz iste, 1954. godine potječe i knjižica mekih korica *Korčulanin Marco Polo – prvi evropski istraživač Dalekog istoka* Jakše Hercega, dodatno opremljena kartom putovanja Marka Pola u 13. stoljeću, kojoj je izdavač, što je znakovito, Odbor za proslavu 700-godišnjice rođenja Marka Pola, a njezino su objavljivanje sufinancirali najznačajniji onodobni korčulanski gospodarski subjekti: brodogradilište „Ivan Cetinić“ Korčula; kamenoklesarsko poduzeće „Vrnik“ Korčula; poduzeće za trgovinu i preradu ribe „Jadranka“ Vela Luka i ugostiteljsko-turističko poduzeće „Hober“ Korčula.¹³ U skladu s namjenom knjižice, turističko dopadljivi uvod o gradu i otoku te o važnim zavičajnicima autor zaključuje rečenicom: „Međutim, među svim slavnim Korčulanima Marco Polo je svakako najslavniji“ (Herceg, 1954:7). Ta knjižica popularnoznanstvenih pretenzija pokušava smjestiti Markov životopis i daleka putovanja u kontekst onodobnih povjesnih do-

Rani počeci s puno entuzijazma – pedesete godine dvadesetog stoljeća

Zavirimo li još malo dublje u prošlost, u sredinu prošlog stoljeća, u vrijeme desetljeća priprema za obnovu renesansne palače Gabriellis radi uređenja stalnog postava Gradskog muzeja Korčula, otvorenoga 1957., uočavamo intenzivne aktivnosti u prikupljanju predmeta za uređenje stalne izložbe o Marku Polu, a okosnica je bila proslava 700. obljetnice njegova rođenja (1254. – 1954.).

Ta je proslava Korčulanima značila velik iskorak u artikuliranju i identifikaciji te globalno poznate srednjovjekovne osobnosti koja trajno vibrira na granici između sna i jave, a čije se mjesto rođenja u narativima koji su uslijedili sve snažnije povezivalo s Korčulom. Štoviše, inspirativan i zagonetan životopis Marka Pola te obljetnica njegova rođenja potaknula je i druge autore, one izvan korčulanskoga zavičajnog kruga, da se okušaju u osobnoj umjetničkoj interpretaciji. Iz tog vremena baštinimo poprsje Marka Pola, rad akademskog kipara Ivana Mirkovića (Pag, 1893. – Split, 1988.), koje je

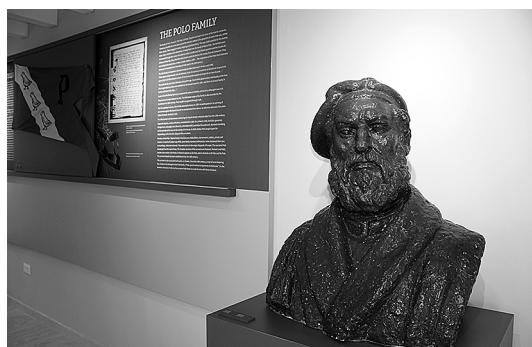
sl.16. Detalj makete galije iz vremena Marka Pola, autor Tonči Gatti.

sl.17. Kroz Perziju i Indiju, predmeti s Puta svile, vase i zidna slika, donacija Sylvie i Gaelle Gottwald, drugi kat postava.

sl.18. Kutijice za betel (lišće biljke paprovca, korišteno za žvakanje u svrhu stimulansa); drvo, pozlata, donacija Sylvie i Gaelle Gottwald, detalj postava drugog kata.

sl.19. Predmeti s Puta svile, donacija Sylvie i Gaelle Gottwald Marko Polo Centru, 2020., drugi kat postava.

sl.20. Ivan Mirković, *Marko Polo*, 1954., patinirani gips.

tamnici izdiktira Rustikelu svoje memoare. Da nije bilo bitke kod Korčule, svijet ne bi možda nikad saznao za Markova fantastična putovanja i za njegova senzacionalna azijska otkrića" (Herceg, 1954:20).

Potaknuti objetnicom rođenja, inspiraciju u životopisu Marka Pola 1950-ih nalaze i skladatelj Ivo Tijardović te autor libreta Vojmil Rabadan, pa 1955. nastaje opera *Marko Polo u tri čina s prologom i epilogom*.¹⁴ O motivima, koji su vjerojatno i *locus communis* trajne popularnosti Marka Pola, Rabadan navodi: „Pišući svoj libretto za operu lve Tijardovića prilikom 700-godišnjice Markova rođenja (1954.), nije me privlačilo da rješavam ionako nerješive polovske zagonetke (nema, ipak, u librettu ničega što se nije moglo dogoditi), već sam želio opjevati ono što mi se u životu, liku i djelu Marka Pola oduvijek čini neosporno ‘naše’, jer su to i danas značajke sinova jadranskih obala: poduzetnost, oštro oko i bistar um, te pomalo pustolovna želja za daljinama, koju ne uvjetuju samo materijalni momenti, i koja se u srcu mornara vječno bori sa nostalgijom zavičaja...”¹⁵

gađanja te prikazati osnovne dostupne poveznice koje upućuju na njegovo moguće korčulansko podrijetlo, od čega znatnije ne odstupaju ni najnovije interpretacije u današnjem *Interpretacijskom centru Marko Polo*. Posebno se ističe uloga bitke između Genove i Venecije 1298.: „Osim toga, baš ta bitka, odnosno Markovo zarobljenje i sužanjstvo u Đenovi, potaklo ga je da u

¹⁴ U ovoj prilici zahvaljujem Tonču Baždariću iz Korčule na posudbi izvornika iz obiteljske biblioteke.

¹⁵ Ivo Tijardović, *Marko Polo*, opera u tri čina, libretto: Vojmil Rabadan (Zagreb: Udrženje kompozitora Hrvatske, 1960.), prvi uvodni list, nepaginiran.

sl.21. Atlas Catalan - inspirativni postav potiče maštu mlađih posjetitelja, reprodukcija znamenite srednjovjekovne karte svijeta Abrahama Cresquesa iz 1375., izvorik: Francuska nacionalna biblioteka.

sl.22. Priča i putovanje, organizirani posjet Matice umirovljenika Hrvatske - Korčula Interpretacijskom centru Marko Polo.

sl.23. Svečano otvaranje Interpretacijskog centra Marko Polo, 28. srpnja 2023.

sl.24. Strani posjetitelji u pažljivom pregledu postava Interpretacijskog centra Marko Polo.

16 Isto, *Prolog*.

17 Postoje naznake o pripremi praznike opere *Marko Polo* u sklopu *Opernog tjedna u Korčuli*, tijekom kolovoza 2024. (izvor: Grad Korčula).

18 Unatoč potrazi u dostupnim pismohranama stvaratelja, kao i u Arhivskom sabirnom centru Korčula – Lastovo, zasad nisam našla imena članova spomenutog Odbora, pa o njima možemo samo nagađati i pretpostavljati kako su to bile iste osobe koje su bile aktivne i u ostalim projektima u onodobnom kulturnom životu Korčule, poput osnutka Gradske muzeje Korčula.

19 Frano Klisura, „Kaštel Marka Pola u Korčuli bit će pristupač posjetiocima”, *Slobodna Dalmacija*, 1959., Državni arhiv Dubrovnik, Arhivski sabirni centar Korčula – Lastovo, Zbirka preslika, 4333/59.

Za prvi vizual kojim se otvaraju publici autori simbolično biraju prizor iz zatvora: „Prolog, Genova g. 1298. (U mramoru ćelije vidimo četvorinu malog prozora, jer se kroz njegove rešetke polako probija dan. MARKO POLO popeo se na ležaj, lice priljubio uz šipke i netremice zuri napolje. To je ponosan i kršan čovjek u četrdeset petoj godini života. Pustolovine i napor očeličili su ga mjesto da ga skrše. Lice mu je obrasio vijencem pune kestenjaste brade i izbrzzano vjetrovima oceana i stepa, a oči gore, odajući i maštu fantaste i energiju čovjeka akcije. Na drugom ležaju spava pokriven kabanicom preko glave, drugi uznik, literat iz Pize RUSTICELLO. U mramoru ga uopće ne vidimo.)”¹⁶

Opera do danas nije izvedena.¹⁷ S vremenskim odmakom i prema predočenim rezultatima možemo zaključiti kako je Odbor za proslavu¹⁸ vrlo angažirano prionuo ostvarenju izložbe u koju su polagana velika (turistička) očekivanja i nade za što povoljnije pozicioniranje Korčule na globalnoj turističkoj karti, no koje su kao kompleksni trajni postav ostvarene tek 2023. godine.

Ta izložba, otvorena 1959. u dijelu današnjega građevinskog kompleksa, bila je, dakako, znatno skučena i lišena muzejskih predmeta iz vremena Marka Pola, no ipak je jedna od najvažnijih korčulanskih turističkih atrakcija, s osobito uzbudljivim penjanjem na Kulu Marka Pola, vidikovac s kojega se pruža jedinstveni pogled na Pelješki kanal i otočice korčulanskog arhipelaga. U novinskom članku Frana Klisure iz 1959., objavljenom u *Slobodnoj Dalmaciji* pod naslovom *Kaštel Marka Pola u Korčuli bit će pristupač posjetiocima*, naglašava se važnost onodobnih građevinskih zahvata radi dostupnosti vidikovca, osobito za postizanje unaprjeđenje turističke ponude: „Kuća je vrlo stara, i od nje danas postoje samo zidovi i lijepo izgrađeno pročelje. Tik uz kuću nalazi se manja gradina zidana u obliku četverouglaste kule. Na vrhu kule je kruna s belvederom, odakle se pruža krasan pogled na istočnu stranu Korčule... Pristup do sada nije bio moguć, a ovim radovima će se to omogućiti. Uređenjem kule dobit će se još jedan objekt koristan u turističke svrhe, jer se za njega interesiraju mnogi domaći i strani posjetioc.”¹⁹

Knjiga čuda svijeta Marka Pola kao ishodište

Interpretativno, u povjesnom kontekstu važno je upravo to što je taj dio korčulanskog akvatorija bio prostor povjesne pomorske bitke između Genove i Venecije u rujnu 1298., kada je Marko Polo, boreći se na strani Venecije, zarobljen i odveden u zatvor u Genovu. A taj je događaj ponajprije bio od presudne važnosti za nastanak rukopisa *Le Divisiment dou monde (Opis svijeta)*, *De le Meravigliose Cose del Mondo (Čuda svijeta)*, zatim poznatoga i pod nazivom *Il Millione* (na engleskome go-

vornom području najčešće pod naslovom *The Travels of Marco Polo*), a koji je već vrlo rano nakon što je zapisan doživio neobično velik uspjeh, o čemu svjedoče brojni rukopisi, prijevodi i komplikacije, a slijedom toga i brojni i višejezični prijevodi naslova djela.²⁰ U vrlo iscrpnom istraživanju za potrebe doktorske disertacije Željana Puljiz Šostik²¹ objašnjava: „Fabrikacije se nisu samo potkrale u biografiji Marca Pola; one su se uvukle i u mnoge pore njegova teksta – već i u sam njegov naslov“ (Puljiz Šostik, 2015:3).

Rukopis koji je nastao u đenovskom zatvoru nakon zarobljavanja Marka Pola tijekom pomorske bitke pod Korčulom (odnosno njegove brojne komplikacije) smatra se, iza Biblike, najčitanijom knjigom zapadnoga civilizacijskog kruga. Kao sudruga u čeliji, zapisivač i svojevrsnog biografa Marka Pola povijest bilježi Rustichella iz Pise, prema tadašnjim shvaćanjima pismenu i načitanu osobu s određenim spisateljskim iskustvom. Prateći kronološki slijed događaja, nesporno je da su bitka pod Korčulom, pobjeda Genove nad Venecijom te zarobljavanje Marka Pola, a potom stvaranje rukopisa u zatvoru u Genovi, tjesno povezani. Mišljenja smo da već i sama ta činjenica opravdava oblikovanje interpretacijskog postava s muzeološkim aspiracijama na lokalitetu unutar zidina grada Korčule koji je, kako smo već naveli, od 1950-ih godina bio poznat kao Kuća Marka Pola.

Izazov muzeološkog čitanja rukopisnog teksta putopisnih reminiscencija Marka Pola, čiji nastanak smještamo u devetomjesečno razdoblje – od rujna 1298. do svibnja 1299., i njihovih brojnih kasnijih slojeva, kao i kontekstualizacija vremena i prostora nastanka toga srednjovjekovnog djela opredmećeni su u stalnom postavu *Interpretacijskog centra Marko Polo* u Korčuli unutar nekoliko osnovnih izložbenih cjelina. Usto, u izložbenom je postavu naglasak na onodobnomo civilizacijskom dosegu korčulanske sredine, pri čemu izdvajamo Statut grada i otoka Korčule iz 1214., osnutak Korčulansko-stonske biskupije 1300. godine te osnutak Bratovštine Svih svetih 1301. Važno je i interpretiranje povijesnih silnica na istočnoj obali Jadrana, uz tumačenje iznimno važnoga povoljnog položaja grada Korčule na trgovackoj pomorskoj ruti i putu do Venecije, kao na geostrateškoj osnovici cjelokupnog razvoja.

Budući da je putopis Marka Pola *Knjiga čuda svijeta* svojevrsna okosnica cijelog izložbenog postava, smatramo kako je, uza sve ostale interpretativne slojeve, najvažniji upravo književni diskurs, te stoga možemo govoriti o „knjizi u muzeju“. Ivo Maroević, utemeljitelj Katedre za muzeologiju Filozofskog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu, tumačeći ciljeve i svrhu muzeoloških interpretacija predmetā i pojavi, naglašava: „Muzeologija kao znanstvena disciplina funkcioniра na drugoj predmetnoj i spoznajnoj razini od one na kojoj djeluje bilo koja od temeljnih znanstvenih disciplina. (...) Ona djeluje integrativno u pravcu povezivanja i međudjelovanja raznih aspekata temeljnih znanstvenih disciplina.“²² (1993:120). U tom citatu, mišljenja smo, leži i objašnjenje potrebe

i svrhe muzeologiziranja Polove *Knjige čuda svijeta* na način posebnoga i vrlo slojevitog „čitanja“ koje se, po prirodi stvari, u izložbenom postavu otvara pogledu brojnih posjetitelja različitih životnih dobi, govornih područja i kulturoloških identifikacija.

Dva simpozija u razmaku od pet godina pod nazivom *Muzej(i) (i) Književnost*²³ i *Knjiga u muzeju*²⁴, održana 2006. i 2011. u Zagrebu, u organizaciji Muzejskoga dokumentacijskog centra (MDC-a), okupila su niz domaćih i međunarodnih stručnjaka s raznih područja kojima je u fokusu pozornosti knjiga u najširem smislu značenja – i kao forma, i kao sadržaj. Što sve može biti uloga knjige u muzeju, što određuje knjižničnu jedinicu kao muzejski predmet, koje su mogućnosti primjene suvremene tehnologije u digitalizaciji i vizualizaciji knjige te koji su postojeći i mogući oblici njezina muzeološkog komuniciranja s publikom – osnovna su pitanja koja su na skupovima promišljana interdisciplinarno. U predgovoru dvobroja časopisa *Muzeologija* 43/44 glavna urednica i tadašnja ravnateljica MDC-a Višnja Zgaga ističe kako je spomenuti skup iz 2006. „prvi puta u našoj sredini pokušao cijelovito i sveobuhvatno problematizirati teme vezane za odnos muzeja i književnosti. (...) postignuta su stajališta i mišljenja koja će, zahvaljujući kvaliteti i sustavnosti analiza i originalnosti pristupa, biti u osnovi svake buduće inicijative za očuvanje i komuniciranje literarne baštine“.²⁵

Istraživanje koje je u muzejskim ustanovama, tj. u njihovim fundusima i praksama prikupljanja građe provela voditeljica simpozija knjižničarska savjetnica pri MDC-u Snježana Radovanlija Milesušić neosporno potvrđuje važnost knjige i književnika, i to od lokalnih i regionalnih do nacionalnih razina: „Bez obzira jesu li to muzeji neke nacionalne književnosti, književnog razdoblja, pokreta ili stila, pojedinog književnika ili nepoznatog pučkog pjesnika, odnosno književnog djela, zajednička/jedinstvena svrha svih književnih muzeja jest promicanje kulture čitanja te poštovanja književne umjetnosti i baštine.“²⁶

U novootvorenom *Marko Polo centru Polova Knjiga čuda svijeta* ishodište je i glavni motiv postava. Interpretacija i prezentiranje knjige kao muzejskog predmeta nudi uvid u društvena, tehnološka i, konačno, u kulturno i civilizacijska dostignuća vremena i prostora njezina nastanka. Dodatno, kontekstualni povijesni uvid u društvo otkriva nam prijam knjige među onodobnom publikom, a broj sačuvanih rukopisnih, tiskanih i jezičnih inačica nedvojbeno svjedoči o visokoj razini zanimanja za taj putopis pun čuda. Približiti stanovnicima Europe, uglavnom niskog obuhvata pismenosti, daleki nepoznati kontinent – zemlje, narode i njihove običaje, sustave uprave i vladavine, religije koje se obrednim praksama i vjerovanjima katkad stubokom razlikuju od tada posve mašnje rasprostranjenog kršćanstva, načine prehrane i liječenja, žensko-muške odnose, nepoznate ekonomije, novčane sustave, tehnologije, minerale, životinje i biljke, kao i načine preživljavanja u oskudnim uvjetima koje putinja može ponuditi, ali i nepregledna, gotovo nezamisljena

sl.25. Detalj postava drugog kata, *Put svile*.

sl.26. Multifunkcionalna dvorana Interpretacijskog centra Marko Polo u suterenu, vidjivi ostaci suho zdane kuće.

20 U ovom ćemo se radu koristiti nazivima *Knjiga čuda svijeta* i *Il Milione*.

21 Željana Puljiz Šostik, „Marco Polo i njegov *Le divisisement Dou Monde* (*Opis svijeta*): fikcija i fakcija u književnoj historiografiji“ (doktorski rad, Filozofski fakultet Sveučilišta u Zagrebu, Zagreb, 2015. https://bib.irb.hr/datoteka/753305_MARCO_POLO_I_NJEGOV_LE_DIVISIMENT_DOU_MONDE_OPIS_SVIJETA.pdf)

22 Ivo Maroević, *Uvod u muzeologiju* (Zagreb: Zavod za informacijske studije, 1993), 120.

23 Radovi sa simpozija objavljeni su u: *Muzeologija* br. 43/44 (2006/2007), ur. Višnja Zgaga, Muzejski dokumentacijski centar, Zagreb, 2007.

24 Radovi sa simpozija objavljeni su u: *Muzeologija* br. 48/49 (2011/2012), ur. Višnja Zgaga, Muzejski dokumentacijski centar, Zagreb, 2012.

25 Višnja Zgaga, „Predgovor“, *Muzeologija* br. 43/44 (2006/2007), ur. Višnja Zgaga, Muzejski dokumentacijski centar, Zagreb, 2007.

26 Snježana Radovanlija Milesušić, *Muzeologija* br. 43/44 (2006/2007), ur. Višnja Zgaga, Muzejski dokumentacijski centar, Zagreb, 2007., str. 47.

sl.27. Detajl postava drugog kata uz pogled na nišu i pilo od korčulanskog vapnenca, izvornu urbanu opremu gotičko-renesansnog stambenog kompleksa.

sl.28. Detajl suhozidne kuće pronađene tijekom arheoloških istraživanja građevinskog kompleksa, prezentirano in situ.

27 Tomislav Šola, *Eseji o muzejima i njihovoj teoriji. Prema kibernetičkom muzeju*, Hrvatski nacionalni komitet ICOM, Zagreb, 2003. (članak „Identitet – refleksija o temeljnom mujejskom problemu”, str. 24.).

28 Sani Sardelić, Autorski tekst iz vodiča u pripremi, Gradska muzej Korčula, 2022.

29 Prema ruskom teoretičaru Mihailu Bahtinu, kronotop (od grč. *chronos* – vrijeme i *topos* – mjesto) u teoriji književnosti označava vremensko-prostornu povezanost pripovjednog teksta.

30 Laura Šakaja, *Uvod u kulturnu geografiju* (Zagreb: Leykam International d.o.o., 2015), 144.

31 Predrag Matvejević, *Mediterski brevirij* (Zagreb: Grafički zavod Hrvatske), 1991.

32 Originalna pjesma nosi latinski naslov DE VITORIA FACTA PER JANUENSES CONTRA VENETOS IN GULFO VENECIANORUM PROPRE YSOLAM SCURZULE (sic) ANNO M "CCLXXXVIII" DIE DOMINICA INTRANTE VII SEPTIMO SETEMBRI, 1410.

va bogatstva istočnog carstva te opetovano zadržavati pozornost čitatelja ili slušatelja – putopisu Marka Pola u potpunosti je uspjelo.

Postojanje brojnih rukopisnih i višejezičnih verzija putopisa, kao i inkunabula, dodatno potkrepljuje opravdanost višestoljetne popularnosti. Povjesne okolnosti onodobne srednjovjekovne korčulanske komune, kao i širega mediteranskog okružja, s naglaskom na središnjoj političkoj, ekonomskoj i društvenoj točki – Veneciji, na specifičan su način utjecale na nastanak djela – na bilježenje Polovih sjećanja u zatvorskoj čeliji u Genovi. Ne niječući činjenicu kako je sam postav interpretacijskog centra uglavnom lišen izvornih predmeta iz vremena Marka Pola, svoju priču prenosi putem zamjenskih predmeta, kopija, maketa, replika knjiga i zemljopisnih karata, panoa i sugestivnih slika. Sve to, kao i avangardno razmišljanje Tomislava Šole izneseno u eseju iz 1986., iz kojega proizlazi kako „muzeji ne postoje zbog predmeta koji su pohranjeni u njima, nego zbog koncepata koje ti predmeti pomažu prenjeti“²⁷ (Šola, 2003:24), dodatno nas je ohrabrilo u promišljanju izlagačkog koncepta.

Edukativno-zabavni narativ *Centra* lagano koketira s očekivanom znatiželjom posjetitelja, intrigantnim Polovim životopisom i povjesnim činjenicama, unoseći u njih određenu mjeru identifikacije i perspektivu osobne doživljjenosti: „Da ste se kojim slučajem sredinom tri-nastoga stoljeća rodili u gradu poput Korčule, to bi značilo da ste se rodili u uređenom srednjovjekovnom gradu na otoku koji ima izvrstan prometni položaj, skalan prirodnji okoliš, obrambene zidine i kule, trgove i ulice, zatvor, gradsko vijeće i kneza, te iznimno važan Statut grada i otoka Korčule – knjigu zakona kojim se uređivao ukupni život grada i otoka, a značilo bi i da ste venecijanski podanik. Da ste se, dakle, rodili u takvom gradu, i da ste se htjeli obogatiti, vrlo je vjerojatno kako biste postali – trgovac. I ako biste bili dovoljno poduzetni, mogli ste, trgujući, proputovati i upoznati sav svijet! Da, Marko Polo svoju svjetsku slavu duguje upravo trgovačkom i poduzetničkom duhu i čudesnoj znatiželji koja ga je vodila sve do Dalekog istoka, do ruba onda poznatog svijeta. No, bi li njegovih milijun čuda ikada stiglo do ondašnjih Europsjana, željnih uzbudljivih priča da nije bilo pomorske bitke u Korčulanskom arhipelagu, to ne znamo. Bitka između sredozemnih srednjovjekovnih trgovačkih velesila Venecije i Genove pred sam kraj 13. stoljeća, u kojоj je sudjelovao i Marko Polo braneći Korčulu, te okolnosti njegova zarobljavanja omogućile su da njegova sjećanja budu zapisana i postanu *Knjiga čuda svijeta*, jedna od najčitanijih knjiga svih vremena, koja je, među ostalim, utjecala i na velika geografska otkrića tijekom 15. stoljeća.“²⁸

Osnovno obilježje izlagačkoga i komunikacijskog prostora *Interpretacijskog centra Marko Polo* jest podređenost vrlo kompleksnim građevinskim danostima. Uske stube i prolazi koji povezuju dvije nasuprotne zgrade duž iste ulice, međukatovi nejednakih razina, kao i male izložbene dvorane i još manje zidne plohe ograničavajući su

elementi postava, no arhitektonski su uspiješno prevladani mnogi izazovi, a opći je dojam posjetitelja pročišćenost i protočnost prostora. Kvalitetna je bila i obnova i očuvanost brojnih izvornih unutarnjih elemenata prostorija: niša, dovratnika, nužnika i pila od obrađenoga korčulanskog kamena, kojima bi pravu namjenu i način upotrebe znali samo onodobni stanovnici Korčule, a mi ih samo možemo pretpostavljati. Unutar toga, ponajprije povjesnog stambenog kompleksa zanimljivost su sama po sebi kao očuvani elementi tradicijskoga graditeljstva i života svakodnevice. Nadalje, iznimno atraktivne vanjske vizualne posebnosti ambijenta u užem i širem smislu uvjetno možemo percipirati kao širu sliku postava – do *Centra* se dolazi šetnjom kroz staru gradsku jezgru omeđenu srednjovjekovnim zidinama, živopisnim kamenim uličicama, putem preko glavnog trga nad kojim se nadvišuje pročelje korčulanske gotičke katedrale sv. Marka, a kako smo na početku već naveli, s najviše točke interpretacijskog postava, vidikovca nazvanog *Kula Marka Pola*, pogled se prostire diljem uzmorskog kanala i poluotoka Pelješca. Navedene pojavnosti na doživljajnoj razini dodatno osnažuju osnovnu nit postava o kontekstualizaciji srednjovjekovne Korčule i Marka Pola te se, budući da nam je polazište knjiga, može govoriti o svojevrsnoj uspostavi kronotopa²⁹, odnosno bitne povezanosti kategorija vremena i prostora u službi izražavanja ideje.

Nadalje, u duhu suvremenih promišljanja kulturne geografije i metaforičkih pristupa čitanju krajobraza otvara se put rekonstrukciji memorije prostora. „Sve što proizvodi kultura“, objašnjava Laura Šakaja poststrukturalistički pristup kulturnom proizvodu u svojoj knjizi *Uvod u kulturnu geografiju*³⁰, „poststrukturalizam definira kao tekst u vrlo široku značenju. U tekstove spadaju kulturni artefakti kao što su slike, geografske karte, krajolici, ali i društvene, ekonomske i političke institucije. Pritom tekstovi, smatra se, ne samo odražavaju realnost, nego je i stvaraju“ (Šakaja, 2015:144).

Osnovne teme postava – Korčula, Put svile i pomorska bitka 1298.

Izložbene cjeline podijeljene su po katovima. Osnovicu čine tri osnovne teme: *Korčula u vrijeme Marka Pola; Putovanja i Put svile te Marko Polo i Bitka pred Korčulom 1298.*, predstavljene tekstovima, crtežima i stiliziranim fotografijama. Izloženi predmeti – preslici rukopisa, inkunabula i knjiga te zemljopisnih karata nabavljali su se od imatelja izvornika, mahom uglednih međunarodnih institucija, uz posebne certifikate i jamstva izvornosti.

Replike najpoznatijih očuvanih prijepisa putopisa Marka Pola poput iluminiranog prijepisa nepoznatog autora iz 1410.–1412., koji se čuva u Francuskoj nacionalnoj knjižnici, te faksimila znamenite inkunabule *Knjiga čuda svijeta* Marka Pola iz 1475. s osobnim bilješkama na njezinim marginama Cristofora Columba, privlače veliko zanimanje posjetitelja. Unutar cjeline kompleksa izvor-

no se nalazio i vrt. I u obnovljenom postavu zadržao je osnovnu namjenu kao mjesto kontemplacije, odmora i osvježenja. Krasi ga stablo masline kao poklon službenoga kineskog izaslanstva te brojne mediteranske ljekovite aromatične biljke poput kadulje, lavande, sljeza, popunca, mravinca, ružmarina, limunske verbene, čuvarkuće i raznih vrsta metvice, što je reminiscencija na srednjovjekovne vrtove, mediteransku prehranu i načine liječenja. Dodatno oživljavajući ideju oaze, ali i poruku o važnosti očuvanja okoliša, posjetiteljima je u vrtu omogućen pristup pitkoj vodi, uz ovu napomenu na interpretacijskoj legendi: „Pažljivo koristite vodu – čuvajmo životne resurse.“ Na taj smo način, vrlo suptilno, posjetiteljima nastojali prenijeti ekološko promišljanje i potaknuti ih na eko-kritičko razmišljanje o resursima – vodi, hrani i prostoru kao sveprisutnim i neizbjegljivim potrebama čovječanstva. U promišljanju oblikovanja vrt-a i odabiru biljaka posebice nam je bila inspirativna misao Predraga Matvejevića iz *Mediteranskog brevijara*: „One još rastu uz obale i po otocima, ali ne lječe kao prije i sve manje mirišu na tržnicama Mediterana“³¹ (Matvejević, 1991:67) Iz vrt-a se posjetitelji stubama spuštaju do najniže prostorije obnovljenog kompleksa u kojoj je najzanimljiviji dio ostatak suhozidne kuće, konzerviran na mjestu nalaza, duž unutrašnjeg zida multimedijalne dvorane, te prostor nekadašnje cisterne za vodu, sada isušen i otvoren za posjetitelje.

Posebna je atrakcija postava zbirka predmeta koju su donirale Sylvia i Gaella Gottwald. Riječ je o dvadeset i četiri predmeta umjetničkog obrta visoke kvalitete izrade koje su donatorice izdvojile iz svoje bogate privatne kolekcije upravo za postav *Interpretacijskog centra Marko Polo*. Predmeti figurativno predložuju povijesnu trgovac-ku rutu duž *Puta svile*, sagledanu u dijakroniji, pa su, neovisno o dataciji nastanka, ručno izrađeni predmeti oblikovani istim alatima i vještinama što su ih baštinici tradicijskih umijeća očuvali tijekom stoljeća. Napravljeni su od istih vrsta materijala, najčešće metala, ružina drva, sedefa i svile, koje su obrtnici nalazili, uzbogajili ili stvarali u neposrednom okolišu. Odraz su različitih i brojnih etničkih skupina koje su živjele na prostorima duž sedam tisuća kilometara, od Sredozemlja do Dalekog istoka. Postav drugog kata dopunjeno je filmovima *Život bubica* i *Proizvodnja stakla u antici*, koje su Centru na korištenje ustupili Muzej i galerije Konavala i Muzej antičkog stakla iz Zadra, dodatno otvarajući prostor sinergiji među muzejskim ustanovama. Taj dio postava posjetitelji doživljavaju izrazito sugestivno i autentično.

Korčulanski akademski kipari zastupljeni u postavu jesu Lujo Lozica, Radoslav Duhović, Ante Radovanović Bjondo i Petar Pallavicini, a nacrt za portret Marka Pola za reljef strojne izrade napravila je Gaella Gottwald. Bista Marka Pola u patiniranom gipsu, rad Ivana Mirkovića iz 1954., iz godine održavanja korčulanske izložbe u povođu 700. obljetnice rođenja Marka Pola, nakon niza godina u muzejskoj čuvaonici, također je našla svoje mjesto u novom postavu.

Uvećane kopije ilustracija Vladimira Kirina iz slikovnice autora Petra Mardešića *Marko Polo* iz 1960. popunjavaju zid duž dvostrukog stubišta trećeg kata.

Na trećem katu izložena je interpretacija bitke pod Korčulom 1298. Maketa galijuna Marka Pola otkupljena je od autora Tonča Gattija, nabavljene su replike hladnog oružja, a reliefom Petra Pallavicinija *Galijoti* i interpretativnim panoima predstavljen je tegoban život na moru. Akademski grafičar Nikola Skokandić autor je stiliziranoga zidnog oslika stihova đenovskog autora poznatoga u historiografiji kao Luchetto. Riječ je o srednjovjekovnom piscu o kojem zasad ne znamo mnogo, ali je njegov tekst važan povijesni izvor za spomenutu bitku, pa tako i za njezinu interpretaciju. Njegovi stihovi kojima je opisao ulazak pobjedničke mornarice u Genovu nakon pobjede nad Venecijom 1298. rijedak su sačuvani autentični iskaz vremena. Pjesma *O pobjedi koju su Genovljanzi izvojevali nad Mlečanima u Mletačkom zaljevu kod otoka Korčule godine MCCLXXXVIII u nedjelju dana 7. rujna, pod zapovjedništvom gospodina Lambe Dorije*³² izvorno je napisana na đenovskom dijalektu, a pobliže ju je istražio te na hrvatski preveo i čitateljima približio jezikoslovac i romanist Žarko Muljačić³³, na poticaj Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti i u povodu već spomenutog skupa održanog 1995. u Korčuli.³⁴ S trećeg kata stubama se prilazi vidikovcu. Nakon šetnje kroz postav, a osobito kroz treći kat s opisom bitke, pogled s vidikovca *Kule Marka Pola* na korčulanski arhipelag zasigurno je ispunjen novim značenjima.

Suvenirska ponuda uobičajeno je standardna, a svoju dopadljivost temelji na oblikovanim detaljima s izloženih predmeta, najčešće s motivima iluminacija iz *Knjige čuda svijeta* (Pariz, 1410. – 1412.), koji su aplicirani na torbe, majice, boce za vodu, lepeze, razglednice, rokovnike i olovke. Logo *Interpretacijskog centra Marko Polo*, kao i suvenire, oblikovala je Tonka Lujanac, a isprepletenim stiliziranim motivom zmaja i lava na simboličkoj je razini vješto pomirena činjenica povijesne dominacije Venecije nad Dalmacijom te povezanost Marka Pola s Dalekim istokom.

Zaključak. Prva sezona rada novootvorenog *Interpretacijskog centra Marko Polo* već je pokazala veliki entuzijazam posjetitelja sa svih kontinenata, čemu su se nadali i koji su očekivali već prvi korčulanski kulturni i turistički djelatnici 1950-ih godina. Interpretativna zna-

sl.29. Iz suvenirskega programa Interpretacijskog centra Marko Polo, dizajn Tonka Lujanac.

sl.30. Iz suvenirskega programa Interpretacijskog centra Marko Polo, stilizirani motivi geografskih karata i iluminacija rukopisa, dizajn Tonka Lujanac.

sl.31. Žadovljivi posjetitelji Interpretacijskog centra Marko Polo.

EXISTENTE AMIRATO DOMINO LAMBA DE AURIA (prema: Žarko Muljačić, „Jedna stara genovska pjesma o Bitci pod Korčulom 1298. i njen prijevod na hrvatski“, časopis *Dubrovnik*, Matica hrvatska, r-2/2000., str. 337-366).

33 Žarko Muljačić u navedenom članku ovako pobliže opisuje poticaj za prevođenje i poteškoće na koje je nailazio u potrazi i radu na rukopisnoj građi ranijih stoljeća: „Zamoljen od HAZU, preveo sam tu pjesmu, do sada više puta objavljenu u originalu (na genovskom jeziku) i tri puta (jednom djelomično i dvaput u cijelosti) prevedenu na talijanski jezik – drugi cijeloviti prijevod koji se nalazi u tisku dostupan mi je na osnovi teksta što su mi ga ljubazno ustupili s uautori prof. dr. Jean Nicholas (Sveučilište u Nici) i dr. Fiorenzo Toso, romanist“ (Muljačić, 2000: 337).

34 *Marko Polo i Istočni Jadran u 13. stoljeću* (Korčula: Hrvatska akademija znanosti i umjetnosti i TZ grada Korčule), 1995.

čenja iznimno kompleksnoga stalnog postava, a ujedno pitkih i jednostavnih emotivnih poruka, pronašla su svoj komunikacijski put do posjetitelja različitih iskustava i opićih znanja.

Cilj izložbenoga interpretacijskog postava o onodobnoj Korčuli u kontekstu Mediterana i srednjovjekovne Europe i Azije te o najpoznatijemu svjetskom putniku i njegova putopisnoj ostavštini nije davanje izravnog odgovora na najčešće pitanje posjetitelja: „Je li se Marko Polo radio u Korčuli?”, nego poticanje na dublje promišljanje o konkretnom prostoru grada i otoka te o njihovim povijesnim danostima unutar širega zemljopisnog prostora. Priča i putovanje nedvojbeno su inspirativna matrica u koju svi možemo ispisivati osobna značenja i iskustva, s romantičnom aureolom obavijenom oko zbilje, što vjerojatno i jest najprvilačniji element turističke atraktivnosti *Centra* i globalnog fenomena Marka Pola uopće. Ipak, nadamo se kako će, osim turističkog zanimanja, otvaranje *Interpretacijskog centra Marko Polo* potaknuti i na stručna i znanstvena proučavanja te jedinstvene srednjovjekovne rukopisne ostavštine, konteksta njezina bilježenja te utjecaja i činjenice višestoljetne recepcije koja je, barem u Hrvatskoj, nedovoljno istražena, a koja ne gubi na začudnosti, svežini, zanimljivosti i inspirativnosti ni stoljećima nakon nastanka.

LITERATURA

1. Fisković, Igor. Konzervatorski elaborat *Kuća Marka Pola*, Zagreb, srpanj 2014., rukopis, pismohrana Gradskog muzeja Korčula.
 2. Herceg, Jakša. *Korčulanin Marko Polo – prvi evropski istraživač Dalekog istoka*. Split: Odbor za proslavu 700.-godišnjice Marka Pola, 1954.
 3. Klisura, Frano. „Kaštel Marka Pola u Korčuli bit će pristupačan posjetiocima“. *Slobodna Dalmacija*, 1959. Državni arhiv Dubrovnik, Arhivski sabirni centar Korčula – Lastovo – Zbirka preslika, 4333/59.
 4. Marco Polo. *Milion*. Naslov originala *Il Milione di Marco Polo*, preveo Borivoj Maksimović. Zagreb: Mladost, Biblioteka putopisa, 1954.
 5. Mardešić, Petar. *Marko Polo*. Slikovnica s ilustracijama Vladimira Kirina. Zagreb: Naša djeca, 1960.
 6. Maroević, Ivo. *Uvod u muzeologiju*. Zagreb: Zavod za informacijske studije, 1993.
 7. *Marko Polo i Istočni Jadran u 13. stoljeću*, ur. Ivo Padovan. Zagreb: Hrvatska akademija znanosti i umjetnosti, 1996.
 8. Matvejević, Predrag. *Mediteranski brevijar*. Zagreb: Grafički zavod Hrvatske, 1991.
 9. Muljačić, Žarko. *Jedna stara genovska pjesma o Bitci pod Korčulom (1298) i njen prijevod na hrvatski*. Časopis *Dubrovnik*, Matica hrvatska, 1-2 (2000): 337-366.
 10. *Muzeologija* 43/44 (2006/2007), ur. Višnja Zgaga. Zagreb: Muzej-ski dokumentacijski centar, 2007.
 11. *Muzeologija* 48/49 (2011/2012), ur. Višnja Zgaga. Zagreb: Muzej-ski dokumentacijski centar, 2012.
 12. Sardelić, Sani. Autorski tekst iz vodiča u pripremi. Korčula: Gradski muzej Korčula, 2022.
 13. Šakaja, Laura. *Uvod u kulturnu geografiju*. Zagreb: Leykam International d.o.o, 2015.
 14. Šola, Tomislav. *Eseji o muzejima i njihovoj teoriji. Prema kibernetičkom muzeju*. Zagreb: Hrvatski nacionalni komitet ICOM-a, 2003.

15. Tijardović, Ivo. *Marko Polo*, opera u tri čina, libretto: Vojmil Rabadan. Zagreb: Udruženje kompozitora Hrvatske, 1960.

INTERNETSKI IZVORI

1. Službene stranice Gradskog muzeja Korčula, <https://www.gradskimuzej-korcula.hr/en/dogadanja-novosti/dogadanja/otvoreni-marmo-polo-centar.html> (pristupljeno 10. listopada 2023.).
 2. Puljiz-Šostek, Željana. „Marco Polo i njegov *Le divisiment dou Monde* (Opis svijeta): fikcija i faktacija u književnoj historiografiji“ (doktorski rad). Sveučilište u Zagrebu, Filozofski fakultet, Zagreb, 2015. https://bib.irb.hr/datoteka/753305-MARCO_POLO_I_NJE-GOV__LE_DIVISIMENT_DOU_MONDE_OPIS_SVIJETA.pdf (pristupljeno 22. svibnja 2022.).
 3. Körbler, Iva: „Korčula je dobila centar svjetskog putnika Marka Pola“. *Nacional*, 22. kolovoza 2023. <https://www.nacional.hr/korcula-je-dobila-centar-svjetskog-putnika-marka-pola/> (pristupljeno 22. rujna 2023.).
 4. Čoralic, Lovorka. „Marko Polo i istočni Jadran“. Radovi Zavoda za povijesne znanosti HAZU u Zadru, br. 39 (1997): 293-295. <https://hrcak.srce.hr/270261>, prikaz slučaja – osrvt (pristupljeno 6. studenog 2023.).

Primljeno: 8. studenoga 2023.

THE MARCO POLO INTERPRETATION CENTRE – A NEW EXHIBITION ATTRACTION OF KORČULA CITY AND KORČULA CITY MUSEUM

This paper presents the exhibition concept of the newly opened Marco Polo Interpretation Centre in Korčula, a branch of Korčula City Museum, the motivation for its creation and a review of the activities that, from the 1950s on, in the city of Korčula preceded its opening. The inspiring and enigmatic life of Marco Polo and the narratives related to him are a big draw for tourists, with characteristics that are globally attractive. The paper endeavours to explain in detail, after many years of archaeological research and the structural renovation of the Gothic-Renaissance complex within the sensitive fabric of the Korčula old city core, how the interpretive display was structured, as well as how Marco Polo and Korčula are connected. The manuscript legacy of Marco Polo, known under many names, although mostly as *Book of the Marvels of the World* or the *Million* is the core of the permanent display. The exhibition unit is divided approximately into three basic themes: Korčula at the time of Marco Polo; the Travels and the Silk Road; and Marco Polo and the Battle of Korčula in 1298. In accordance with the complex architectural givens of the Gothic-Renaissance complex, the three themes are divided up among the three floors, as well as in the pertaining garden, the basement with the dried-up cistern and an observation point, which is a particular attraction.